

2) Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 127 z 20.4.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 16 lutego 2017 r. – H&R ChemPharm GmbH/Komisja Europejska

(Sprawa C-95/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Europejski rynek wosków parafinowych i niemiecki rynek gaczu — Ustalanie cen i podział rynków — Obowiązek uzasadnienia — Dowód naruszenia — Przeinaczenie dowodów — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Artykuł 23 ust. 3 — Obliczenie kwoty grzywny — Wytoczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. — Zasada proporcjonalności]

(2017/C 112/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: H&R ChemPharm GmbH (przedstawiciele: M. Klusmann, Rechtsanwalt, S. Thomas, Professor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Sauer, C. Vollrath i L. Wildpanner, pełnomocnicy, wspierani przez A. Böhlkego, Rechtsanwalt)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) H&R ChemPharm GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 16 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Elisabeth Schmitt/TÜV Rheinland LGA Products GmbH

(Sprawa C-219/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Zbliżanie ustawodawstw — Polityka przemysłowa — Dyrektywa 93/42/EWG — Badanie zgodności wyrobów medycznych — Jednostka notyfikowana upoważniona przez wytwórcę — Obowiązki tej jednostki — Wadliwe implanty piersiowe — Produkcja z wykorzystaniem silikonu — Odpowiedzialność jednostki notyfikowanej)

(2017/C 112/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisabeth Schmitt

Strona pozwana: TÜV Rheinland LGA Products GmbH

Sentencja

- 1) Postanowienia załącznika II do dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych, zmienionej rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r., rozpatrywane w świetle art. 11 ust. 1 i 10 a także art. 16 ust. 6 tej dyrektywy, powinny być interpretowane w ten sposób, że na jednostce notyfikowanej nie ciąży ogólny obowiązek przeprowadzenia niezapowiedzianej kontroli, badania produktu lub sprawdzenia dokumentacji handlowej wytwórcy. Jednakże w przypadku istnienia przesłanek sugerujących, że wyrób medyczny może nie spełniać wymogów zgodności wynikających z dyrektywy 93/42, zmienionej rozporządzeniem nr 1882/2003, jednostka ta powinna podjąć wszelkie środki niezbędne do wykonania swoich obowiązków wynikających z art. 16 ust. 6 tej dyrektywy oraz sekcji 3.2, 3.3, 4.1–4.3 i 5.1 załącznika II do wspomnianej dyrektywy.
- 2) Dyrektywa 93/42, zmieniona rozporządzeniem nr 1882/2003, powinna być interpretowana w ten sposób, że działanie jednostki notyfikowanej w ramach procedury dotyczącej deklaracji zgodności WE ma na celu ochronę ostatecznych odbiorców wyrobów medycznych. Warunki, zgodnie z którymi zawinione naruszenie przez tę jednostkę obowiązków ciążących na niej na mocy tej dyrektywy, w ramach rzeczony procedury, może czynić ją odpowiedzialną wobec tych odbiorców, podlegają prawu krajowemu, z zastrzeżeniem zasad równoważności i skuteczności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 lutego 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – X/Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-317/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 64 TFUE — Przepływy kapitału do lub z państw trzecich związane ze świadczeniem usług finansowych — Aktywa finansowe na szwajcarskim rachunku bankowym — Decyzja określająca wysokość zobowiązania podatkowego — Termin na określenie wysokości zobowiązania podatkowego — Przedłużenie terminu na określenie wysokości zobowiązania podatkowego w przypadku aktywów posiadanych poza państwem członkowskim miejsca zamieszkania)

(2017/C 112/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

Sentencja

- 1) Artykuł 64 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do uregulowania krajowego ustanawiającego ograniczenie w przepływach kapitału, o których mowa w tym postanowieniu, takie jak przedłużony termin na określenie zobowiązania podatkowego będący przedmiotem postępowania głównego, nawet jeżeli ograniczenie to ma zastosowanie także w sytuacjach niemających żadnego związku z inwestycjami bezpośrednimi, przedsiębiorczością, świadczeniem usług finansowych lub dopuszczaniem papierów wartościowych na rynki kapitałowe.